

Επιτροπή Αγώνα Εργαζομένων του ΠΑ.Μ.Ε. στην Πρόληψη και την Απεξάρτηση

Την Πέμπτη 2 Απρίλη, στις 18:00, οι εργαζόμενοι στην Πρόληψη και την Απεξάρτηση συγκεντρωνόμαστε να συζητήσουμε για τις εξελίξεις και να οργανώσουμε τη δράση μας. Τόπος συνάντησης: Χαλκοκονδύλη 37, 2^{ος} όροφος, πλ. Βάθη.

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες,

Μετά από δύο μήνες «αριστερής» διακυβέρνησης, οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι πράγματι το κράτος έχει συνέχεια. Η νέα κυβέρνηση διαπραγματεύεται σκληρά –είναι η αλήθεια– αξιοποιώντας τις προηγούμενες διαπραγματεύσεις και τα μέτρα που έχουν ήδη υλοποιηθεί. Όμως και τα νέα μέτρα, ανεξάρτητα από το μείγμα πολιτικής που θα ακολουθηθεί, θα είναι μέτρα που θα τα πληρώσουν πάλι οι εργαζόμενοι, αφού και αυτή η κυβέρνηση έχει ως προτεραιότητα την ανάκαμψη της καπιταλιστικής οικονομίας. Αν πετύχουν οι διαπραγματεύσεις με τους «θεσμούς» και αν τα δημοσιονομικά μεγέθη το επιτρέψουν, τότε, κάπου-κάπως-κάποτε, θα μπορέσουν να υλοποιήσουν το προεκλογικό τους πρόγραμμα για τη διαχείριση της ακραίας φτώχειας. Ως τότε, το δικό τους μείγμα διαχείρισης θα έχει αυξήσει την κερδοφορία των «υγιών επιχειρηματιών», που ενθουσιασμένοι θα επενδύουν σε τομείς της ελληνικής οικονομίας, αξιοποιώντας όλη την αντεργατική νομοθεσία του «καλού» 70% του μνημονίου για τη μεγιστοποίηση των κερδών τους. Σε αυτό το στόχο, που έχουν αναγάγει σε ύψιστο εθνικό και πατριωτικό καθήκον, μας θέλουν αρωγούς και χειροκροτητές, «αυθορμήτως» κινητοποιούμενους για τη στήριξη της κυβερνητικής πολιτικής και πάντα με την ελπίδα ότι οι «θυσίες» των προηγούμενων χρόνων θα πιάσουν τόπο, ώστε σε βάθος χρόνου να πέσει και κανένα ψίχουλο στο πιάτο του λαού. Ούτε κουβέντα βέβαια για αναπλήρωση των απωλειών των προηγούμενων χρόνων... Ο γέγονε, γέγονε!

Σε αυτό το πλαίσιο, καθόλου αθώες ή σε θετική κατεύθυνση δεν μπορεί να θεωρηθούν οι δηλώσεις του αναπληρωτή υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης για συγχώνευση ΟΚΑΝΑ-ΚΕΘΕΑ ή για «ενιαίο φορέα», όπως ειπώθηκε αργότερα. Οι δεσμεύσεις της κυβέρνη-

σης στις ανάγκες κερδοφορίας του κεφαλαίου και στις κατευθύνσεις της ΕΕ αναγκαστικά θα προσδώσουν σε αυτή την «ενοποίηση» χαρακτήρα **διαχείρισης** του προβλήματος με ακόμα λιγότερους πόρους και θα οδηγήσουν, αφενός σε περαιτέρω απαξίωση της πρόληψης και των στεγνών προγραμμάτων υπέρ μιας πολιτικής μείωσης της βλάβης, και αφετέρου σε μεγαλύτερο χτύπημα των εργασιακών δικαιωμάτων, αντί για αναπροσανατολισμό του υπάρχοντος προσωπικού των οργανισμών σε κατεύθυνση ριζικής αντιμετώπισης των ναρκωτικών και πλήρους απεξάρτησης και κοινωνικής επανένταξης.

Ο **Ενιαίος αποκλειστικά Δημόσιος και Δωρεάν Φορέας πρόληψης-απεξάρτησης-κοινωνικής επανένταξης**, που αποτελεί πάγιο αίτημα του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος για την ενιαία αντιμετώπιση και την ενίσχυση του μετώπου κατά των ναρκωτικών και της εξάρτησης, **προϋποθέτει:**

Την **απαγόρευση της επιχειρηματικής δράσης** και την αναγνώριση της απεξάρτησης ως κοινωνικό αγαθό και όχι ως εμπόρευμα που πουλιέται και αγοράζεται στην ελεύθερη αγορά, ασχέτως αν αυτό γίνεται με προδιαγραφές,

Την **επαρκή χρηματοδότηση** για την κάλυψη των αναγκών όλου του πληθυσμού της χώρας με Κέντρα Πρόληψης και με «στεγνά προγράμματα»,

Την **εξασφάλιση υψηλών προδιαγραφών για τα προγράμματα της υποκατάστασης** που θα χρησιμοποιούνται μόνο στις περιπτώσεις εκείνες που αυτό κρίνεται επιστημονικά απαραίτητο και πάντα με στόχο την απεξάρτηση από όλες τις ουσίες,

Την **πρόσληψη επαρκούς αριθμού εργαζομένων πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης** που να μπορούν απερίσπαστοι να ασκούν το έργο τους με μέριμνα για τη συνεχή εκπαίδευση και τη βελτίωση των δεξιοτήτων τους,

Όλα τα αναγκαία νομικά, οικονομικά κ.α. μέτρα για την **απρόσκοπτη ολοκλήρωση** της διαδικασίας της απεξάρτησης και της κοινωνικής επανένταξης των εξαρτημένων.

Στον αντίποδα αυτής της θέσης, η πρόταση της κυβέρνησης, άσχετα από τη συγχώνευση ή όχι σε ενιαίο φορέα, συνίσταται:

Στη **μείωση της βλάβης** και όχι στην αντιμετώπιση του προβλήματος των ναρκωτικών, στο όνομα της «ελεύθερης» επιλογής από τους εξαρτημένους του θεραπευτικού μοντέλου που θα ακολουθήσουν, προσφέροντας παράλληλα χώρο και ρόλο στην ιδιωτική πρωτοβουλία (κλινικάρχες, ΜΚΟ, ΚΟΙΝΣΕΠ). Ιδιώτες, άλλωστε, έχουν ήδη αναλάβει τομείς φύλαξης και καθαριότητας στους οργανισμούς, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τις υπηρεσίες και για τους εργαζόμενους,

Στη **μείωση των κοινωνικών δαπανών**, με στόχο την εξοικονόμηση χρημάτων που θα κατευθυνθούν στην αποπληρωμή του χρέους που ΔΕΝ δημιούργησε ο ελληνικός λαός, αλλά που τον καλεί ΚΑΙ αυτή η κυβέρνηση να πληρώσει. (Μία κυβέρνηση που αναγνωρίζει το χρέος, φορτώνει την αποπληρωμή του στο λαό και όχι στο μεγάλο κεφάλαιο που δημιούργησε το χρέος, θησαυρίζοντας τα προηγούμενα χρόνια. Είναι τυχαίο ότι το 2005 η φορολογία του μεγάλου κεφαλαίου ήταν στο 45%, ενώ σήμερα έχει φτάσει στο 20%; Η νέα κυβέρνηση θα αυξήσει αυτό το συντελεστή ή θα τον διατηρήσει ή και μειώσει ακόμα για να εξασφαλίσει ευνοϊκό επενδυτικό περιβάλλον στους επιχειρηματίες; Οι διαβεβαιώσεις τους στο ντόπιο και διεθνές οικονομικό κατεστημένο δίνουν την απάντηση.)

Αξίζει να αναφερθεί και η γνωστή ανοχή του ΣΥΡΙΖΑ απέναντι στα λεγόμενα «μαλακά» ναρκωτικά και στη «ναρκωκουλτούρα», με την υιοθέτηση όλης της αντιεπιστημονικής και αντιδραστικής επιχειρηματολογίας για την αποποινικοποίηση της χρήσης τους, και ποιες θα είναι οι επιπτώσεις από τέτοιου είδους θέσεις για τα προγράμματα απεξάρτησης, τους ίδιους τους εξαρτημένους.

Αν στα παραπάνω προστεθεί και η υποκινούμενη από επιχειρηματικά συμφέροντα προπαγάνδα τον τελευταίο καιρό για τη νόμιμη χρήση κάνναβης για θεραπευτικούς –αρχικά– σκοπούς και για ψυχαγωγικούς στη συνέχεια, όπως δείχνει και το παράδειγμα των Η.Π.Α, το μείγμα γίνεται εκρηκτικό.

Απέναντι στην επίθεση που έχουμε δεχτεί και που θα συνεχιστεί, οι εργαζόμενοι έχουν ένα μόνο δρόμο να διαλέξουν: της ενιαίας δράσης και του αγώνα. Αντίπαλός μας είναι η πολιτική αυτή που μειώνει τις υπηρεσίες για πρόληψη και απεξάρτηση, τόσο ποσοτικά όσο και ποιοτικά, αποψιλώνει τα προγράμματα από προσωπικό, εντατικοποιεί την εργασία σε βαθμό εξουθένωσης και «ρίχνει» την τιμή της εργατικής δύναμης τόσο, ώστε βασικό πρόβλημα του εργαζόμενου να γίνεται η επιβίωσή του.

Το ΠΑ.Μ.Ε. έχει σαν στόχο την ενότητα των εργαζομένων, ανεξάρτητα από σχέση εργασίας, ειδικότητα ή χώρο δουλειάς, και τη διεκδίκηση από ένα ισχυρό μαζικό και ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα της κάλυψης όλων των σύγχρονων αναγκών, τις οποίες στερούνται για να κερδοσκοπούν οι μονοπωλιακοί όμιλοι και το μεγάλο κεφάλαιο,

Ο στόχος αυτός δεν μπορεί να επιτευχθεί χωρίς ρήξη και σύγκρουση με την ΕΕ και τις άλλες ιμπεριαλιστικές ενώσεις, και χωρίς να απομονωθούν οι εργοδοτικοί και κυβερνητικοί «συνδικαλιστές», που σθεναρά εμποδίζουν τη χειραφέτηση και την ανασυγκρότηση των σωματείων, κηρύσσουν την ταξική συνεργασία, υποστηρίζουν την «δια της ανάθεσης» διεκδίκηση, διδάσκουν υπομονή και συνιστούν αναμονή, ώστε να δοθεί χρόνος ΚΑΙ σε αυτή την κυβέρνηση να υλοποιήσει το πρόγραμμά της.

Συνάδελφοι,

Επειδή κάθε ώρα που καθυστερεί η οργάνωση της απερίθρευσης, δίνει πλεονέκτημα στον αντίπαλο να ξετυλίξει την επίθεσή του, **σας καλούμε να συζητήσουμε και να οργανώσουμε τη δράση μας για το επόμενο διάστημα.**

Πέμπτη 2 Απρίλη, στις 18:00, Χαλκοκονδύλη 37, 2^{ος} όροφος, πλ.Βάθη